

علل و پیامدهای یک انحلال

گفتگوی اختصاصی با دکتر سید علی اصغر هدایتی راجع به طرح انحلال شورای عالی بانک‌ها

اشاره

در ۲۵/۸۶ نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی در جریان بررسی طرح تسهیل اعطای تسهیلات بانکی و کارایی بانک‌ها با ۱۲۳ رأی موافق در مقابل ۲۹ رأی مخالف و هشت رأی ممتنع به انحلال شورای عالی بانک‌ها رأی دادند. دکتر احمد توکلی، رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی به عنوان مخالف این موضوع، عقیده داشت: در حال حاضر، با وجود چنین شورایی، با مشکلات بسیاری مواجهم و با این حساب، چنانچه شورای عالی بانک‌ها منحل شود، با مشکلات به مرتبه بیشتری مواجه خواهیم شد. اما مهندس عبداللهی، رئیس کمیسیون برنامه و بودجه از زایده دیگری به موضوع می‌نگریست و عقیده داشت: متسافانه اختیارات و مسؤولیتها به درستی میان شورای عالی بانک‌ها و هیات مدیره و مدیرعامل بانک‌ها تقسیم نشده، یعنی در حالی که اهم اختیارات به شورای عالی بانک‌ها سپرده شده است، اما این هیات مدیره و مدیرعامل بانک‌ها هستند که باید پاسخگو باشند. وی ادامه داد: این امر درستی نیست و به بوروکراسی دامن می‌زند.

سراججام علیرغم مخالفت‌های دیگری که مطرح شد، موضوع انحلال شورای عالی بانک‌ها به تصویب مجلس رسید و برای اظهارنظر به شورای نگهبان فستاده شد. هادی حق‌شناس، عضو کمیسیون برنامه و بودجه هم در رابطه با مخالفت دولت با انحلال شورای عالی بانک‌ها توضیح داد: زمانی که طرح انحلال شورای عالی بانک‌ها در مجلس به تصویب رسید، وزیر امور اقتصادی و دارایی و معوانان ایشان در مجلس حاضر بودند، ولی هیچگونه برخورد جدی در این باره نکردند که اگر این کار صورت می‌گرفت، شاید قانون مذکور به تصویب رسید. وی ادامه داد: نمایندگانی که این طرح را تهیه کرده بودند، همگی در نقطه‌های مخالف و موافق خود عنوان کرده بانک‌ها با همراهی با کارشناسان بانک این طرح را نوشتند. بنابراین، جای تعجب است که رئیس بانک مرکزی از این موضوع اظهار بی‌اطلاعی می‌کند.

به هر حال، اکنون که این طرح مراحل بعدی تصویب قانونی خود را می‌گذراند، فرصت مناسبی است تا علل و پیامدهای انحلال شورای عالی بانک‌ها را از دیدگاه کارشناسی مورد بررسی قرار دهیم و در این رابطه، دکتر سید علی اصغر هدایتی، یکی از مدیران بساخمه بانک مرکزی و عضو هیات علمی موسسه عالی بانکداری ایران که مدت‌ها نیز سرپرستی دفتر هیات مدیره مشترک بانک‌ها را برعهده داشته‌اند، همچون همیشه با متأثر و مهربانی به درخواست ما پاسخ دادند و طی یک مصاحبه اختصاصی به بررسی وجه مختلف این موضوع پرداختند.

بانک و اقتصاد

بررسی‌ها هم به تهیه پیش‌نویس لایحه قانونی اداره امور بانک‌ها مصوب ۱۳۵۸/۷/۳ متنه‌گردید.

▪ ۱/ این مصوبات چه ویژگی‌هایی داشتند؟

□ نکات بر جسته یا ویژگی‌های عمدۀ این مصوبات را می‌توانیم به شرح زیر عنوان کنیم:

۱- شمول: در اجرای قانون ملی شدن بانک‌ها و

موسسات اعتباری، کلیه بانک‌های کشور - اعم از

بانک‌های تخصصی و تجاری و دولتی سابق و

ملی شده بعدی - مشمول مقررات لایحه قانونی اداره

امور بانک‌ها (ماده ۱ لایحه مذکور) خواهند بود.

۲- ارکان: طبق ماده ۲ لایحه قانونی اداره امور

بانک‌ها، ارکان بانک‌های کشور بدین شرح تعیین

بانک مرکزی ایران و به ریاست رئیس کل وقت بانک مرکزی و با حضور مدیران عامل کلیه بانک‌های کشور

تشکیل می‌شد، علی‌الاصول مسؤولیت بررسی مسائل

نشانی از ملی شدن بانک‌ها و از همه مهمتر،

تعیین تکلیف سازمان بانک‌های کشور - اعم از

ملی شده و دولتی - را برعهده داشت و نتیجه این

به نظر می‌رسد که در صورت انحلال شورای

عالی بانک‌ها، آینین‌نامه استخدامی هر بانک

و بالاًقل آینین‌نامه استخدامی جداگانه برای

بانک‌های تجاری و تخصصی تدوین شود.

▪ ۲/ جناب آقای دکتر هدایتی، ضمن تشکر از قبول این مصاحبه، لطفاً به عنوان کسی که سال‌ها از نزدیک در جریان فعالیت شورای عالی بانک‌ها بوده‌اید، بفرمایید که جریان تاسیس این شورا چگونه بوده؟ چه کسانی عضو آن بوده‌اند؟ چگونه انتخاب می‌شده‌اند؟ و چه وظایفی را به عهده داشته‌اند؟

□ متعاقب تصویب قانون ملی شدن بانک‌ها در تاریخ ۱۳۵۸/۳/۱۷ در شورای انقلاب، به منظور تعیین تکلیف بانک‌های ملی شده که شمار آنها به ۲۸ بانک بالغ می‌شد، مطالعاتی در "هیات مدیره مشترک بانک‌ها" انجام پذیرفت. این هیات که به تناوب در

متشکل از نمایندگان وزارت خانه‌هایی است که بعضاً به حفظ منافع سازمان متبع خود می‌اندیشند و نه اهمیت و حساسیت نظریات و سیاست‌هایی که علی القاعده در چنین مراجع مهم و معتبری مورد بررسی قرار می‌گیرند. این مصوبات به طور قطع و یقین می‌باید ناظر بر تمامی بانک‌های کشور باشد و نه یک بانک یا سازمان بهخصوص. از این گذشته، در حال حاضر، یک نوع ناهمگونی و نابرابری در ارتباط با سود حاصل از فعالیت بانک‌ها ملاحظه می‌شود، بدین توضیح که طبق روش مرسوم، حساب سود و زیان و گزارش سالانه هریک از بانک‌ها مقدمتاً توسط شورای عالی بانک‌ها بررسی و متعاقباً به مجمع عمومی بانک‌ها جهت اتخاذ تصمیم در مورد تعیین سود (على الحساب) موردنظر سپرده‌گذاران که بر اثر کاربرد سپرده‌های سرمایه‌گذاری در مصارف مختلفه معینه حاصل می‌گردد، تقدیم می‌شود. این سود، درواقع، میانگین موزون سود بانک‌ها در یک تراز نامه تلقیقی است. لذا ارقام اعلام شده نمی‌توانند مبین سود حاصل از عملیات مختص به هریک از بانک‌ها باشد و تداوم این روش، نه به نفع بانک‌هایی است که در حصول آن بیشترین تلاش را مبذول داشته‌اند و نه به سود سپرده‌گذارانی که بانک خاصی را برای سپرده‌گذاری خود برگزیده‌اند و طبیعتاً و منطقاً از آن بانک انتظار بیشتری دارند.

اگر انتخاب اعضای هیات‌مدیره و مدیران عامل بانک‌های دولتی به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی موکول شود، آیا نقش بانک مرکزی در زمینه نظارت بر بانک‌ها کمرنگ‌تر خواهد شد و به استقلال بخش پولی اقتصاد لطمه نخواهد خورد؟

۱/ اگر اجازه بفرمایید کمی هم به بررسی گذشته پیردازیم و ببینیم که این شورا در طول سال‌های فعالیت خود، منشأ چه خدماتی بوده؟ بنابراین، برخی از عمدۀ ترین برنامه‌ها یا تصمیمات یا اقدامات این شورا را ذکر بفرمایید.

□ پاسخ به این سوال ظاهراً بسیار مفصل به نظر می‌رسد و برای اطلاع از تمامی فعالیت‌های شورا، می‌باید با همکاران گر انماهی‌ای که پس از پایان دوره تصدی این‌جانب و هم‌اکنون در دفترخانه شورای عالی

بانک‌ها نقش قابل توجهی در ترتیب و تنظیم امور بانک‌ها داشته است. نظر تحلیلی جناب عالی راجع به این حوزه اختیارات گستردۀ چیست؟

□ نیاز به تذکار نیست که این وظایف علی‌الاصول به وظایف هیات‌مدیره بانک مربوط می‌شود و تخصیص وقت به این‌گونه امور، درواقع، یک نوع دوباره‌کاری است. البته شرایط و مقتضیات کشور در زمان تصویب لایحه قانونی اداره امور بانک‌ها ایجاد می‌نمود که تمرکز لازم در رفع این مشکلات و معضلات به وجود آید، لکن با گذشت زمان، بهنظر می‌رسد که بازتعزیف و بازنگری در ارکان بانک‌های کشور ضرورت داشته باشد. طرحی هم که اخیراً از جانب نمایندگان مجلس شورای اسلامی ارایه شده است، اقدامی در جهت رفع این نارسایی‌هاست.

■ دکتر هدایتی: به نظر می‌رسد که بازتعزیف و بازنگری در ارکان بانک‌های کشور ضرورت داشته باشد.

۲/ حال که علل شکل‌گیری فکر انحلال شورای عالی بانک‌ها روشن شد، لطفاً پیامدهای این تصمیم را هم تشریح بفرمایید.

□ به منظور اجتناب از تکرار وظایف و دوباره‌کاری و با تقویض این وظایف به هیات‌مدیره بانک‌ها، فرایند تصمیم‌گیری در امور بانک‌ها به مراتب مقرن به صرفه‌تر از تصریف کنونی خواهد بود و درنتیجه، در کلان قصبه، اداره امور بانک‌ها با کارایی و اثربخشی بیشتری مواجه خواهد گردید و بانک‌ها با سهولت بیشتر خدمات خود را به مشتریان عرضه خواهند داشت. به عبارت دیگر، با مصوبه اخیر‌الذکر، وظایفی که انجام آنها از لحاظ صلاحیت ذاتی مربوط به بانک‌های کشور است، به خود بانک‌ها تفویض شده و در حد قابل ملاحظه‌ای از اتلاف وقت و انرژی

مشتریان و کارکنان بانک‌ها جلوگیری خواهد شد.

۳/ این تصمیم چه تاثیری در روابط دولت با بانک‌ها خواهد داشت؟

□ شورای عالی بانک‌ها به شکل و ترکیب کنونی،

شده است: ۱) مجمع عمومی بانک‌ها، ۲) شورای عالی بانک‌ها، ۳) هیات‌مدیره هر بانک، ۴) مدیرعامل هر بانک، ۵) بازرسان قانونی هر بانک.

۳- اعضا: ماده ۸ لایحه قانونی اداره امور بانک‌ها هم اعضا شورای عالی بانک‌ها را به شرح زیر بر می‌شمارد: ۱) ریس کل بانک مرکزی ایران، ۲) مدیرکل بانک ملی ایران، ۳) نماینده وزارت امور اقتصادی و دارایی، ۴) نماینده وزیر مشاور و ریس سازمان برنامه و بودجه (که در حال حاضر، ریس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشورشده‌است)، ۵) نماینده وزارت مسکن و شهرسازی، ۶) نماینده وزارت کشاورزی، ۷) نماینده وزارت بازرگانی، ۸) نماینده وزارت صنایع و معدن. چنانکه ملاحظه می‌شود، اعضای شورا - به جز ریاست کل بانک مرکزی و مدیرعامل بانک ملی - به نمایندگی از سوی وزیر ذی‌ربط در جلسات شورای عالی بانک‌ها شرکت می‌نمایند و در لایحه قانونی اداره امور بانک هم مصروف است که در انتخاب آنان جنبه‌های صلاحیت و تخصصی در امور اقتصادی و بانکی و مدیریتی لحاظ شود.

۴- وظایف و اختیارات: ماده ۱۳ لایحه قانونی اداره امور بانک‌ها، صرفنظر از پیشنهاد اعضای هیات‌مدیره بانک‌ها به مجمع عمومی و اظهار نظر مشورتی در مورد انتخاب مدیران عامل بانک‌ها و ایجاد هماهنگی در امور بانک‌ها، وظایف دیگری را هم به عهده شورای عالی بانک‌ها گذاشته است که عمدتاً تهیه آئین‌نامه استخدامی و سایر آئین‌نامه‌های مالی، اداری و معاملاتی مربوط به بانک‌ها برای تصریف مجمع عمومی، رسیدگی به بودجه هریک از بانک‌ها برای تصویب مجمع عمومی، اظهار نظر نسبت به تراز نامه و حساب سود و زیان و گزارش سالانه هریک از بانک‌ها برای تقديم به مجمع عمومی می‌باشد.

۵/ بدين ترتیب، به نظر می‌رسد که شورای عالی

با تقویض وظایف شورای عالی بانک‌ها به هیات‌مدیره بانک‌ها، فرایند تصمیم‌گیری در امور بانک‌ها به مراتب مقرن به صرفه‌تر از وضع کنونی خواهد بود و اداره امور بانک‌ها با کارایی و اثربخشی بیشتری مواجه خواهد گردید.

تاریخی، اقتصاد یک کشور را با نابسامانی‌ها و ناهنجاری‌های فراوان مواجه خواهند نمود.

عرض کردم که ارکان بانک‌های ملی شده - دروایع، دولتی شده - بنا بر ضوابطی تکوین یافته‌اند که شرایط و مقتضیات انقلاب ایجاد می‌نموده است. اما از آن تاریخ ۲۸ سال سپری شده و تحولاتی به وقوع پیوسته که خصوصی شدن بانک‌های کشور در رأس آنها قرار دارد. می‌دانید که در حال حاضر، علاوه‌بر تاسیس و فعالیت شش بانک خصوصی، مطالعاتی هم در جریان است که با عرضه سهام بانک‌های دولتی به عموم - به استثنای بانک ملی ایران و به اقرب احتمال بانک سپه - بانک‌های خصوصی به گونه‌ای فرآیند تسریع

به فعالیت پیدا زند. مضافاً اینکه، بازنگری و

تجددیدنظر اساسی بر اصل ۴۴ قانون اساسی خوشبختانه این اصل را از شمول عام خود خارج ساخته است. بنابراین، ملاحظه می‌فرمایید که ساختار پیشین بانک‌های کشور می‌باید به گونه‌ای تغییر باید که در انتطاق با این تحولات باشد، لذا این جابجایی اختیارات با حفظ کامل استقلال بانک مرکزی، می‌باید به گونه‌ای انجام پذیرد که منافع و مصالح نظام بانکی کشور بیش از پیش تأمین شود.

❷ / این کار چگونه انجام خواهد شد؟

□ خوشبختانه، با تغییر قابل ملاحظه‌ای که در ساختار و ارکان اساسی بانک مرکزی صورت گرفت، ریس کل بانک مرکزی که قبلًا با تصویب هیات وزیران منصوب می‌گردید، در

حال حاضر، با تصویب ریاست جمهوری بدین سمت برگزیده می‌شود و مهمتر از آن، ریاست شورای بول و اعتبار هم که تا چند سال قبل - و البته برخلاف اصول - با وزیر امور اقتصادی و دارایی بود، مجدداً به ریاست کل بانک مرکزی تفویض شده است، بدینگونه هیچ دلیلی ندارد که بخش پولی اقتصاد تحت سلطه بخش مالی قرار گیرد. در این زمینه، خوانندگان گرامی و نکته‌سنجد ماهنامه وزین بانک و اقتصاد را به دو مقاله ارجاع می‌دهم: مقاله نخستین "درآمدی بر بحث استقلال بانک مرکزی" از دکتر سید محمدحسین عادلی، ریس کل اسبق این بانک است و مقاله دومین هم "نقش استقلال بانک مرکزی" از این حقیر است که هر دو مقاله در مجموعه مقالات ارایه شده در نخستین کنفرانس سیاست‌های پولی و ارزی (اسفند ماه ۱۳۶۹) درج شده است.

بانک‌ها که از زیرمجموعه‌های بانک مرکزی بود، در انتخاب مدیران عامل و اعضای هیات‌مدیره بانک‌ها نقش بارزتری داشت و طبیعتاً از این اختیار برای انتخاب افراد شایسته و اعمال نظارت بر فعالیت‌های بانک‌ها استفاده می‌شد، اما اکنون به طور نامحسوس این حق و امکان از بانک مرکزی سلب و به وزارت امور اقتصادی و دارایی تفویض شده است. آیا این جابجایی، باعث ضعف هیات‌مدیره‌ها و وابستگی بیشتر سیستم بانکی به دولت نخواهد شد؟ و تشدید سلطه بخش مالی بر بخش پولی اقتصاد، پیامدهای ناگواری همچون افزایش تسهیلات

بانک‌ها در بانک مرکزی فعالیت دارند، تماس حاصل فرمایید، اما در ارتباط با مهمترین فعالیت‌های انجامشده در دوره‌ای که بنده افتخار تصدی این نهاد را داشتم، بدون تردید، باید به طرح ادغام بانک‌ها اشاره داشت، طرحی که در سایریوهای مختلف در شورا مطرح شد و پس از مدت‌ها بحث و تبادل نظر در ارتباط با بانک‌های تجاری و تخصصی - اعم از بانک‌های ملی شده و دولتی سابق - به مجمع‌عمومی بانک‌ها تقدیم شد و به صورت کنونی به تصویب رسید.

آین‌نامه استخدامی مشترک بانک‌ها نیز از جمله فعالیت‌هایی است که با صرف وقت و بذل مساعی بسیار در شورا مورد بحث و بررسی قرار گرفت و

سرانجام برای تصویب نهایی به مجمع‌عمومی بانک‌ها تقدیم شد. سعی تهیه‌کنندگان این آین‌نامه معطوف بر آن بود که حاصل کار تا حدامکان از جامعیت و مانعیت برخوردار باشد و می‌توان گفت که در این زمینه موفقیت‌هایی هم حاصل گردید، اما این بدان مفهوم نیست که آین‌نامه تهیه شده از هرگونه کاستی و نارسانی مبراست. واقعیت این است که نمی‌توان تفاوت‌ها و ویژگی‌های کارکنان بانک‌ها را از لحاظ درجه تخصص و قابلیت‌ها نادیده گرفت و به عبارت دیگر، وضع استخدامی آنان را به گونه‌ای یکنواخت و یکسونگرانه و به‌اصطلاح به صورت استاندارد رقم زد. بنابراین، به‌نظر می‌رسد که در صورت احلال شورا، آین‌نامه استخدامی هر بانک و

یا لااقل آین‌نامه جداگانه استخدامی برای بانک‌های تجاری و تخصصی تدوین شود و رافع این مشکلات باشد. با وجود این، تهیه و تدوین آین‌نامه استخدامی بانک‌ها در آن زمان، با تمامی اختلاف سلایق و علائق، کار قابل ملاحظه‌ای بوده است که زیرنظر و با استفاده از رهنمودهای ارزنده شادروان دکتر محسن نوربخش، ریس کل وقت بانک مرکزی انجام پذیرفت.

❸ / با احلال شورای عالی بانک‌ها طبیعتاً تصمیماتی هم در مورد وظایف آن گرفته شده است. به عنوان مثال، یکی از وظایف این شورا، پیشنهاد اعضای هیات‌مدیره و مدیران عامل بانک‌های دولتی به مجمع‌عمومی بود، در حالی که به موجب مصوبه اخیر مجلس، این وظیفه به عهده وزیر امور اقتصادی و دارایی گذاشته شده است. درواقع، مطابق رویه سابق، شورای عالی

تسکنی باید از سوی وزیر امور اقتصادی و دارایی به عنوان اعضاً هیات‌مدیره و مدیران عامل بانک‌های دولتی معرفی شوند که از شایستگی لازم برخوردار باشند و به مسایل اقتصادی، بهویژه اقتصاد پولی اشراف داشته باشند.

اعضای هیات مدیره و مدیران عامل بانک‌ها، بتوانند در حفظ مصالح و منافع نظام بانکی کشور حداقل مساعی لازم را مبذول دارند. بدینگونه بعيد به نظر مرسد که به قول شما به طور نامحسوس این حق و امکان از بانک مرکزی سلب گردد، ضمن این که در شرایط کنونی، مستند بر سوابق و شواهد موجود، چنانکه اشاره شد، اعضايی که از سوی شورا پيشنهاد و انتخاب می‌شوند، غالباً و بيشتر به منافع سازمان متبوع خود می‌اندیشند و بدینه است که در اينگونه موارد، عدم انتخاب اصلاح - خصوصاً در ارتباط با مسایل کارشناسی و دانش بانکی - بانک‌ها را با مشکلاتی مواجه می‌سازد.

۴/ یکی دیگر از وظایف شورای عالی بانک‌ها، ایجاد هماهنگی در مواردی مانند امور استخدمامی، امور مالی، اداری، معاملاتی و دیگر امور صنفی بانک‌ها بود. حال اگر این شورا منحل شود، تکلیف هماهنگی بین بانک‌ها چه خواهد شد؟

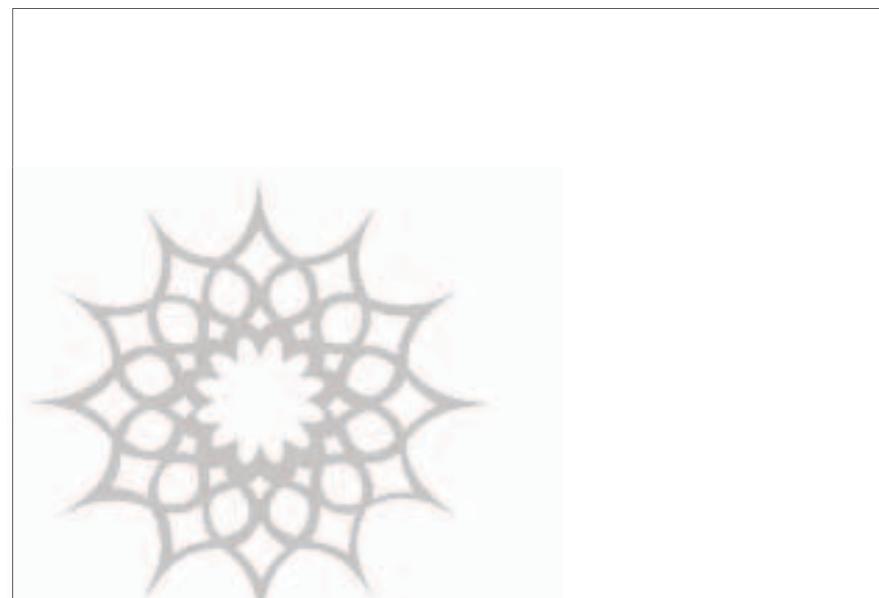
در پاسخ به این سوال باید عرض کنم که اولاً، شورا هنوز منحل نشده است، بلکه طرحی در این زمینه از سوی نمایندگان مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده که می‌باید مراحل قانونی خود را طی کند. بنابراین، هنوز انحالی درکار نیست تا تکلیف هماهنگی بین بانک‌ها معلوم شود؛ ثانیاً، وظایفی که بر شمردید، مانند امور استخدمامی، امور مالی، اداری، معاملاتی و دیگر امور صنفی، در شمار وظایفی است که علی‌الاصول به هیات مدیره هر بانک مربوط می‌شود و هماهنگی آنها در حال حاضر توسط شورای هماهنگی بانک‌های دولتی و خصوصی که درواق، نقش کانون بانک‌های دولتی و خصوصی را ایفا می‌نماید، انجام می‌شود. درواقع، اگر این طرح به تصویب نهایی برسد، وظایف مختص هیات مدیره بانک‌ها که در بردهای از رمان به لحاظ شرایط و مقتضیات پس از انقلاب، به شورای عالی بانک‌ها تفویض گردیده بود، بار دیگر به بانک‌های کشور بازمی‌گردد.

۵/ بار دیگر از فرستی که برای این گفتگو ایجاد کردید، متشرکریم.

هیات‌های مدیره و مدیران عامل بانک‌ها پس از سال‌ها در جایگاه اصلی خود قرار می‌گیرند و به انجام وظایف مختص به خود می‌پردازند و مصداق بیتی شیوه از مولاناست که می‌فرمایید:

هرکسی کو دور ماند از اصل خویش
باز جوید روزگار وصل خویش
تنها مورد باقیمانده هم پیشنهاد انتخاب اعضاي
هیات‌مدیره و مدیران عامل بانک‌های است که در صورت انحلال شورای عالی بانک‌ها، از سوی نماینده سهام دولت (وزیر امور اقتصادی و دارایی) انجام می‌پذیرد. حال با توجه به این که وزیر امور اقتصادی و دارایی، به عنوان سیاستگذار مالی، در شورای پول و اعتبار عضویت دارد، استقلال بانک مرکزی به مفهوم واقعی

حال در پاسخ به بخش آغازین سوالی که مطرح فرموده‌اید، توجه شما را به چند نکته معطوف می‌دارم. نکته اول این است که شورای عالی بانک‌ها هیچگاه زیرمجموعه‌ای از بانک مرکزی نبوده است، شاید منظورتان دبیرخانه شورای عالی بانک‌ها باشد؛ در عین حال، توجه بدین نکته هم ضروری است که بر اساس مفاد قانون ملی‌شدن بانک‌ها مصوب ۱۳۵۸/۲/۱۷ "مالکیت و مدیریت" کلیه بانک‌های کشور - اعم از ملی‌شده و دولتی سابق - در اختیار دولت قرار گرفته است و در این چارچوب، لایحه قانونی اداره امور بانک‌ها مصوب ۱۳۵۸/۷/۳ وظایف شورای عالی بانک‌ها را در حیطه دو بخش اصلی بدین شرح برمی‌شمارد:

② فعلًاً مجلس رأى داده است تا بعد...

- ۱- وظایفی که ذاتاً و ماهیتاً به هیات‌مدیره بانک‌ها مربوط می‌شود (قسمت اعظم وظایف شورا).
- ۲- پیشنهاد انتخاب اعضاي هیات‌مدیره و مدیران عامل به مجمع عمومی بانک‌ها که البته این وظیفه مشورتی تا قبل از تصویب طرح موربد بحث نمایندگان مجلس همچنان به قوت خود باقی خواهد ماند. البته پس از تصویب این طرح است که

ما را از پیشنهادها و نظریات خود بهره‌مند کنید.